

De HISTORISCHE VERENIGING Oud-Beijerland

Opgericht op 30 september 1997

Oud-Beijerlandsche Berichten.

U kunt al lid worden voor € 12,50 per jaar. U mag dan onze ledenvergaderingen en de jaarlijkse bijeenkomst bijwonen, u kunt dan ook deelnemen aan de diverse werkgroepen.

Wilt U ons alleen als donateur steunen dan kan dit vanaf € 8,50 per jaar. U ontvangt dan 4 keer per jaar onze Oud-Beijerlandsche Berichten en 1 maal per jaar nodigen wij U uit op onze jaarlijkse bijeenkomst, waar een gastspreker wordt uitgenodigd die deze avond met Historisch materiaal en/of verhalen komt opluisteren.

Het bestuur:

Voorzitter: C.de Jong	0186-617229
Vice-voorzitter: P.J. in 't Veld	0186-617523
Secretaris: A.W. de Groot	0186-615425
Penn.meester D.H. v.d. Linden	0186-614932
Lid: D.Dijkshoorn-Bison	0186-613707

Onze website is: **www.hvobl.nl**

Van de bestuurstafel.

Wanneer dit boekje bij U op de deurmat valt, duurt het nog maar eventjes en is het al weer 4 mei, dodenherdenking.... In dit nummer besteden we dan ook weer aandacht aan een stukje Joodse geschiedenis van ons dorp.

Verder vindt U een stukje over het verwijderen van de bomen op de Koninginneweg en een beschrijving van de boerderij van Jan Schillemans die vroeger aan het Scheermansvliet stond en die nu in het Openluchtmuseum te Arnhem staat, waar deze steen voor steen weer is opgebouwd.

We willen ook even aandacht vragen voor ons 10 jarig bestaan. De officiële datum is 30 september 2007.

Op onze jaarlijkse avond voor leden en donateurs willen we daarom iets speciaals doen. Wat? Dat is nog geheim.

We vragen U om de datum van 18 oktober 2007 alvast in uw agenda te zetten om met ons, het bestuur, dit 10 jarige jubileum te vieren.

Het boekje over “het gas en electriciteit”, deel III, in de serie bedrijvigheid in ons dorp, is inmiddels uitgekomen en nog te koop bij onze bestuursleden t.w.

Carla de Jong Pr. Hendrikstraat 29 tel. 617229

Pieter Jan in 't Veld, de Jacht 16 tel. 617523

Het boekje kost € 10,00.

De kerken zullen ook dit jaar weer op die zaterdagen voor het publiek open zijn als er iets in de Voorstraten te doen is.

Er zijn ook nog wat boeken die U kunt kopen, t.w.

“Uit trouw geboren” over de knokploeg Zinkweg tijdens de Tweede Wereldoorlog.

De Hoeksche Waard 1793 van L. van Ollefen

Deze boeken kunt u voor € 5,00 kopen bij Carla en bij Pieter Jan.

Het Bestuur.

Herdenking van een verleden tijdperk.

Op het Marktpllein in Oud-Beijerland zal op 4 mei a.s. weer een herdenking plaatsvinden bij het Joodse Monument. We herdenken dan de 31 Joden die weggevoerd en vermoord werden in de vernietigingskampen. Hun namen zullen worden genoemd en de gebeden jizkor en kaddisch worden uitgesproken door Rebbe les van Kekum. De plechtigheid zal muzikaal omlijst worden door een blazersensemble van de Chr. Muziekvereniging "De Bazuin".

Vóór 1790 werden de Oud-Beijerlandse Joden begraven in Heenvliet of Geervliet.

De joodse begraafplaats aan de Irenestraat is ontstaan nadat Salomon Davids, als gemachtigde van de Joodse Gemeente, in 1790 een stuk grond kocht van Bastiaan Stougie aan de Ossenbil (thans Irenestraat) voor fl.100,00 . Op 8 mei 1807 kocht Barag Meijer er nog een stuk tuin bij voor fl.750,00.

Tot aan 1943 werden de joodse inwoners van Oud-Beijerland begraven op de begraafplaats aan de Irenestraat waar nu nog 67 grafstenen staan. Ook inwoners uit andere plaatsen in de Hoeksche Waard werden hier begraven. (Strijen kreeg in 1896 een eigen begraafplaats aan de Oud-Bonaventurasedijk, waar nu nog 23 grafstenen staan).

De omheining is in de loop van de tijd gewijzigd. Na de oorspronkelijke houten afscheiding kwam er een betonnen schutting en een metalen hekwerk (1971); sinds 1997 staat er een prachtig gesmeed hek.

Een begraafplaats staat bij Joden in hoog aanzien. Deze is meestal eenvoudig ingericht en de graven mogen nooit worden geruimd. De begraafplaats wordt beheerd door het N.I.K. (Ned. Israëlitisch Kerkgenootschap) dat een

consulent in dienst heeft. Deze ziet toe op het onderhoud van de begraafplaats en heeft contacten met de burgerlijke gemeente. De begraafplaats wordt onderhouden door de afdeling Beheer Buitenruimte en Groen van de Gemeente Oud-Beijerland. De grafstenen zijn in juli 2006 schoongemaakt en waar mogelijk opnieuw beschilderd door een groep vrijwilligers. Er zijn twee duidelijke verschillen in de grafstenen. De oudste waarbij de tekst is uitgehakt in de stenen en de jongere waarbij de letters op de stenen liggen. De oudste steen is uit 1843 en de jongste uit 1940. Op de stenen komt bovenaan een kroontekst voor, vaak een bijbeltekst of citaat. Daaronder staan de letters, **פנ** of **תנ**, PT of PN wat betekent: “Hier ligt begraven of verborgen”. PN. wordt regelmatig gebruikt voor een man en PT. op een vrouwengraf. Een steen wordt onderaan afgesloten met **תנועבה**, T.N.Ts.B.H. en dat betekent: Moge zijn/ haar ziel gebonden zijn in de bundel des levens (1 Samuël 25 : 29). Een matsewa (grafsteen) wordt meestal 6 tot 12 maanden na het overlijden geplaatst. Dit gebeurt met veel ceremonieel en wordt vaak aangekondigd in een advertentie. Voor deze ceremonie komen familie en vrienden samen om op de begraafplaats de steen te onthullen. Men leest een gedeelte uit de bijbel en sluit af met de gebeden jizkor en kaddisch. Daarna blijft men er enige ogenblikken bij stilstaan. De band met het voorgeslacht is erg sterk en daarom blijven de Joden de graven, indien mogelijk, elk jaar bezoeken. Als aandenken aan een bezoek legt men een steentje op de grafsteen. Het is geen gewoonte om bloemen op een graf te leggen.

Alie van den Berg.

Kaalslag in Oud-Beijerland.

In 2006 zijn de in ons dorp, uit bezuinigingsoverwegingen, veel bomen gekapt.

Maar ook in 1921 werd soms flink gekapt, waarbij we niet direct de aanleiding hebben gevonden.

In december 1921 moeten er 103 iepen en 15 kastanjabomen gekapt worden.

De 103 iepen staan aan de Koninginneweg en de 15 kastanjabomen aan de Oost-Voorstraat.

De bomen worden door de gemeente bij inschrijving verkocht. Aan de inschrijving zijn 11 voorwaarden verbonden. Enkele in het oogspringende zullen we hier de revue laten passeren:

“De boomen moeten met wortel en al worden gerooid en volkomen met inbegrip van wortels, takken en schors van het terrein worden verwijderd.”

“Den 28sten januari 1922 moet alles van het terrein zijn verwijderd.”

“Binnen zes dagen na de gunning en in ieder geval vóór met het rooien der boomen mag worden aangevangen, zal de koper de door hem gekochte boomen hebben te betalen. Nadien is het verplichtend, direct met rooien aan te vangen.”

“Wordt de onder 6 genoemde datum (28 januari 1922) door de koper overschreden worden, dan gaan de boomen weer in eigendom aan de gemeente over, zonder dat terugbetaling van genoemde gelden zal plaats hebben.”

“Het rooien der boomen moet geschieden door vakkundigen. Heeft de koper meerder personeel nodig, b.v. voor grondwerk, het inkorten der boomtoppen enz., dan rust op hem de verplichting dit meerdere personeel te

betrekken uit de werklozen in de gemeente Oud-Beijerland woonachtig.” Dit zijn nogal wat bepalingen die, als we dit terugrekenen, in een kleine 30 werkdagen moest gebeuren, zeker als we bedenken dat de hulpmiddelen die ons nu ter beschikking staan, zoals kettingzagen, grijpers e.d., nog geen sprake was. Er wordt ingeschreven door:
Klompfabriek Adr.Merkx, Oud-Beijerland fl.742,00
Uit een gevonden inschrijvingsbrief van Adr.Merkx van 23 december 1921 weten we dat hij voor de iepen fl.600,00 en voor de kastanjabomen fl.142,00 wil betalen.
J.Jongekrijg, Heinenoord fl. 660,00
Houthandel A.v.d.Wetering, Oud-Beijerland fl. 630,00
De inschrijving wordt op 23 december 1921 gegund aan klompfabriek Merkx.

Pieter Jan in't Veld.

Gerechtigde dwaling of niet?

In de besloten raadsvergadering van 20 oktober 1899 wordt gesproken over de veldwachter die wordt beschuldigd dat hij op 6 augustus 1899 in Oud-Beijerland bij een opstootje een inwoner uit Schiedam heeft geschopt.

Voor deze mishandeling heeft de officier van justitie een jaar gevangenisstraf tegen de veldwachter geëist. De burgemeester stelt dat de veldwachter volhoudt onschuldig te zijn. Ook getuigen stellen niet gezien te hebben dat de

veldwachter heeft geschopt. Tevens stelt de burgemeester dat “de veldwachter bij een vonnis niet zal berusten”. Burgemeester van Lith geeft aan dat de veldwachter kosten heeft gemaakt voor rechtskundige bijstand en voor het dagvaarden van getuigen en dat de veldwachter ten tijde van het gebeuren in gemeentelijke dienst is bij het uitoefenen van zijn taak wordt voorgesteld de kosten ten laste te laten komen van de gemeente.

Na een discussie, die verder niet is genotuleerd, wordt besloten het college van burgemeester en wethouders een blanco krediet te verlenen. Door de burgemeester wordt over deze kwestie geheimhouding opgelegd aan de raadsleden. Op 30 oktober 1899 komt deze kwestie weer in een besloten raadsvergadering aan de orde, de burgemeester meldt dat op 27 oktober de veldwachter tot een half jaar gevangenisstraf is veroordeeld.

Het college van burgemeester en wethouders heeft besloten om in 's-Gravenhage een advocaat te nemen die de veldwachter zal bijstaan in het appèl.

De volgende dag, 28 oktober, is de burgemeester samen met de veldwachter naar 's-Gravenhage gegaan. Op aanraden van Mr.B.M.Vlieland Heim hebben zij

Mr.B.M.Limburg uit de Anna Palownastraat gevraagd de veldwachter juridisch bij te staan in het hogere beroep.

De advocaat vraagt hiervoor fl. 200,00. Burgemeester van Lith heeft tegen de advocaat gezegd dat hij dit een paar dagen in beraad wil houden, doch dat Mr.Limburg dinsdagavond antwoord wil hebben. Vandaar deze besloten raadsvergadering op 30 oktober.

Raadslid Schipper zegt dat hij de zaak overlaat aan het dagelijkse bestuur (college), echter de burgemeester stelt dat dit een zaak is van de gemeenteraad. Er wordt

besloten dat de zaak van de veldwachter wordt overgedragen aan Mr. Limburg voor fl. 200,00 en voor het overige het college een blanco krediet heeft voor het oproepen van getuigen. Tot op heden kun je de conclusie trekken dat zowel het college van burgemeester en wethouders als de gemeenteraad overtuigd zijn van de onschuld van de veldwachter en pal achter hem staan.

Meer discussie ontstaat er over de reiskosten van de burgemeester naar 's-Gravenhage, fl. 3,99.

De burgemeester stelt voor om de kosten voor rekening van de gemeente te laten komen. In een langdurige discussie wordt gesteld dat de burgemeester deze fl. 3,99 zelf moet betalen. Het raadslid Lodder stelt echter dat de burgemeester altijd zo zuinig met de gemeentefinanciën omgaat en zelden op kosten van de gemeente op reis gaat en het billijk te vinden dat deze kosten door de gemeente wordt gedragen.

Over de reiskosten van de veldwachter, fl.2,09, wordt niet gediscussieerd, de veldwachter heeft wellicht in tegenstelling tot de burgemeester, 3^e klas gereisd. In een besloten raadsvergadering, op 6 december 1899, wordt besloten om, gelet op de al gedane uitgaven waarvoor geen besluit genomen is, in een openbare vergadering om, de geheimhouding op te heffen.

Op 9 mei 1900 schrijft de veldwachter de volgende brief:

“De ondergetekende....., gemeente veldwachter te Oud-Beijerland, wendt zich tot Burgemeester, Wethouders en Raadsleden en bedankt hun allen vriendelijk, voor hunne wel willende mede werking, zoowel voor persoonlijke als financiële medewerking mij verleend in mijn treurige zaak, welke zij mij hebben onschuldig ten laste gelegd.

*Daar H.M. de koningin mijn verzoek om gratie heeft afgewezen, zoo moet ik nu onschuldig 3 maanden in de gevangenis doorbrengen, waarop ik mij nog wendt tot het gemeente bestuur, met een beleefd verzoek tijdens mijn gevangenisstraf mijn vrouw en kind eenigen financiële steun te willen verleen en bij het einde van mijn straf, om mijn betrekking te kunnen worden gehandhaafd.
De gemeente Veldwachter,
.....”*

Uit de brief blijkt dat de veldwachter is veroordeeld tot 3 maanden gevangenisstraf. Deze brief wordt op 5 juni 1900 in de gemeenteraad behandeld. De raad besluit de brief voor preadvies in handen van burgemeester en wethouders te stellen. Wel wordt besloten voor de veroordeelde veldwachter een andere persoon te benoemen en hiervoor een “oproeping” te doen. Raadslid Schipper beveelt de vrouw en het kind van de veldwachter in de welwillendheid van het dagelijkse bestuur aan. De burgemeester geeft hierop aan dat het tractement van de veldwachter uitbetaald zal worden tot hij als veldwachter is ontslagen en dat verder zal worden overwogen hoe met het huisgezin van de veldwachter gehandeld moet worden. In een brief van 7 juni 1900 laat de commissaris van de koningin, mr.J.G. Patijn, de burgemeester weten dat de veldwachter niet is te handhaven in zijn functie. Wel vraagt de commissaris of de burgemeester argumenten heeft om de veldwachter eervol ontslag te verlenen. Op 9 juni 1900 geeft de burgemeester antwoord op de vraag van de commissaris. Hij geeft aan dat de getuigen, die als betrouwbaar bekend staan, de burgemeester overtuigd hebben in de onschuld van de veldwachter. Over de

veldwachter schrijft hij dat hij dat hij goed gedrag vertoont en “dienstijver” heeft getoond en hem voor eervol ontslag voordraagt per 1 juli 1900. Uit een van de verslagen van de vergadering van het college van burgemeester en wethouders is opgemaakt dat het hier om 11 getuigen gaat. Op 14 juni 1900 ontvangt de gemeente de beschikking over het eervolle ontslag van de veldwachter. Tot 1 juli 1900 wordt zijn tractement doorbetaald. Daarna zal zijn vrouw en kind gedurende 7 weken met fl. 5,00 per week door de gemeente ondersteund worden. Uit alle stukken blijkt dat zowel het college van burgemeester en wethouders en de gemeenteraad overtuigd zijn van de onschuld van de veldwachter. Ook de wijze waarin het gezin van de veldwachter in financiële zin wordt ondersteund door de gemeente, buiten de kosten voor rechtshulp, geeft aan de overtuiging van de onschuld van de veldwachter.

De schrijver van dit artikel vroeg zich af waarom een ondersteuning van 7 weken na het ontslag. Enkele feiten: Het tractement van de veldwachter is fl. 500,00 per jaar. Dus ca. fl 9,00 per week. Op 21 mei 1900 heeft de veldwachter zich gemeld bij de gevangenis, zijn tractement loopt door tot 1 juli 1900, daarbij opgeteld de 7 weken ondersteuning komt uit op de 3 maanden die de veldwachter in de gevangenis zit. Ondanks dat de raad op 6 december 1899 de geheimhouding heeft opgeheven en de zaak verder openbaar is behandeld, heeft de schrijver besloten de namen van de betrokkenen niet te vermelden.

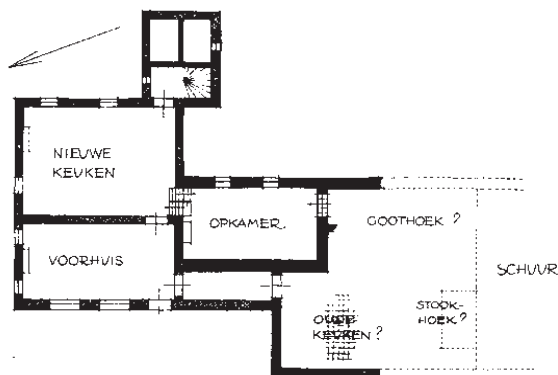
Pieter Jan in't Veld.

De Hereboerderij Jan Schillemansstede uit Oud-Beijerland.

Eerste bouwperiode 1557-1589

Bij de afbraak van de boerderij vond men aan de noordzijde een binnenmuur tussen de opkamer - kelder en het in 1617 aangebouwde voorhuis (afb.2), de kozijnsporen van een

Afb. 2. Plattegrond van oudste boerderij (zwart) en aanbouw van 1617 (ruitarcering).

zolder en kelderraam en een drietal vlechtingen van een oude topgevel, terwijl de noordkant van de muur uit schoon ingevoegd metselwerk bestond. De gevolgtrekking lag voor de hand dat de binnenmuur vroeger een buitenmuur was

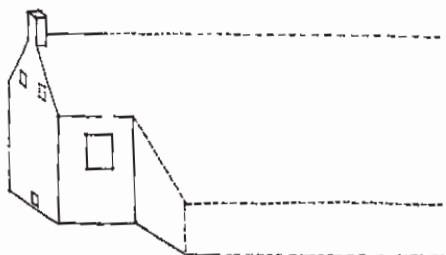
geweest van een erachter gelegen vertrek i.c. de opkamer-kelder. Dit klopte want zowel de desbetreffende muur, als de opkamer-kelder, waren beiden in roodbruine bakstenen gemetseld. Een andere gevolgtrekking was dat de opkamer-kelder ouder was dan het voorhuis van 1617, omdat de buitenmuur er als binnenmuur in was opgenomen. De opkamer-kelder had daarom behoord tot een ouder gebouw en – omdat er geen nog oudere resten

gevonden werden – deel uitgemaakt van de oudste boerderij. In het verlengde van de oostelijke muur kwamen resten van een roodbruin baksteenfundament aan de dag evenals resten haaks op de westelijke muur en evenwijdig met de oostelijke muur. Verder nog gedeelten van een rode estrichvloer en sporen van een vroegere op- en afgang naar de opkamer resp. kelder. Voor een goed begrip van de betekenis van deze resten bleek een inboedelinventaris van 1650 van veel belang. Deze bevatte o.a. een opsomming van de gelijkvloerse vertrekken in 1650, te weten van die van de oude boerderij en de voorbouw van 1617. In de oude boerderij werden als zodanig genoemd: de opkamer, de oude keuken, de stookhoek, de goothoek en de schuur. De ligging van de opkamer was bekend, terwijl de schuur wel niet anders dan tussen het verlengde van de twee evenwijdig lopende fundamentenresten kon hebben gelegen. De keuken met goothoek en stookhoek zijn onbekend evenals de lengte van de schuur en verdere bouwkundige en constructieve details.

Uitgaande van de feiten, maar niettemin onder voorbehoud, zou de oudste boerderij er als op de constructietekening hebben

uitgezien (afb. 3). De boerderij werd voor het eerst vermeld in 1580 en kan pas na 1557 (de bedijking van de Oud-Beijerlandsche polder) zijn gebouwd, zodat de stichtingsdatum tussen 1557 en 1580 ligt. De boerderij was bestemd voor een middelgroot

Afb. 3. Reconstructie oudste boerderij.

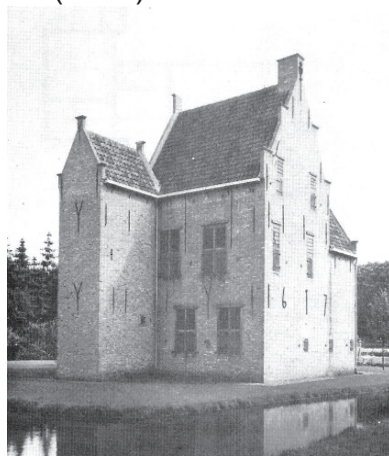
bedrijf van 20 morgen (een morgen is iets meer dan 8000 vierkante meter).

Tweede bouwperiode 1617

Van 1610 tot ca. 1649 werd de boerderij bewoond door Jan Schillemans, die haar ook de naam "Schillemansstede" gaf. Hij had haar gepacht van Jonker Reinhart van Aeswijn, heer van Brakel, Sterkenburg enz. (1544-1620) die de boerderij in 1610 had gekocht. Van Aeswijn had toen al een zeer bewogen leven achter de rug en zocht 's -zomers wat rust op het Oud-Beijerlandsche platteland.

Hij liet daartoe vóór de bestaande boerderij het statige monumentale gebouw zetten, dat met zijn zuivere, zij het ook eenvoudige renaissancestijlvormen wel in tegenstelling tot de oude boerderij stond.

Gelijkvloers bevond zich de nieuwe keuken, het voorhuis en een verbindingsgang tussen voorhuis en het oudere gedeelte. Op de eerste verdieping lag een "herenkamer" met aangrenzend vertrek, waarboven een zolder. Herenkamer en zolder konden langs een apart trappenhuis worden bereikt. De herenkamer (afb.4) was uitsluitend bestemd voor bewoning door Jonker Reinhart van Aeswijn en hij had ook een rijkere behandeling dan de overige vertrekken van de nieuwbouw ondergaan. Zo waren de kozijnen van de kruisramen en deuren van eikenhout, evenals de deuren zelf en de moer- en kinderbalken. Door de geopende kruisramen had van Aeswijn een prachtig uitzicht

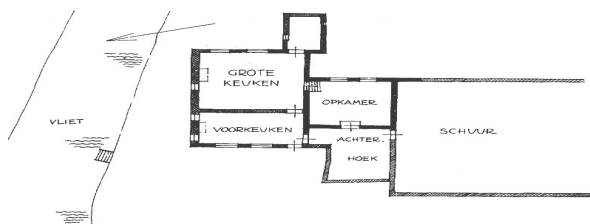
over de Oud-Beijerlandsche polder in de richting van het vredig tegen de dijk aanliggend dorpje. Lang heeft hij niet van deze sfeer mogen genieten want drie jaar later overleed hij. Door de aanbouw van Reinhart van Aeswijn had de boerderij haar zuiver landelijk karakter verloren en was ze een “herenboerderij” geworden.

Er lagen meer dan 30 van dergelijke boerderijen in de Oud-Beijerlandsche polder. Ze waren allemaal eigendom van uitwonende stedelijke patriciërs, kooplieden en regenten, die 's-zomers op het platteland enige verpozing kwamen zoeken. Wie het zich kon veroorloven liet een speciaal buitenverblijf bouwen. De herenkamer in de Jan Schillemansstede is een schakel in de ontwikkeling naar dit eindstadium.

Derde bouwperiode, eind 17e eeuw.

Na het uitsterven van het geslacht van Aeswijn in 1669 vererfde de boerderij op het geslacht Matenesse. Uit de failliete boedel van Gijsbert van Matenesse kwam ze in 1679 in eigendom van Aert Huygen Spruyt. Diens bedrijf was aanvankelijk maar klein. In 1688 bewerkte hij echter al 30 en - in 1700 - in totaal 37 morgen land.

Omdat de schuur van de oude boerderij slechts berekend was op een bedrijf van 20 morgen moest ze na enige tijd te klein geworden zijn, zodat Aert Spruyt besloot deze te vergroten (afb.5). Hij deed dit door de westelijke

Afb.5
plattgrond 3^e
verbouwing

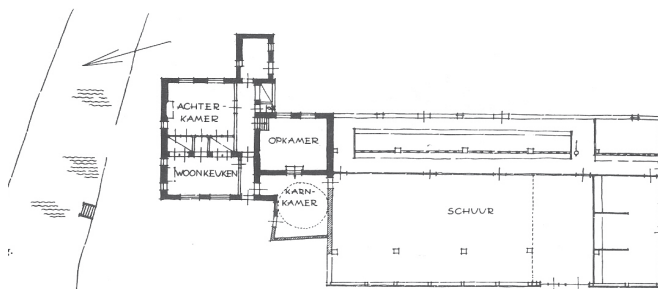
schuurwand 1,60 meter naar buiten te verplaatsen. De oude keuken met goot- en stookhoek verviel en werd overgebracht naar het voorhuis dat van een stookplaats werd voorzien en als voorkeuken werd ingericht. Het gereedschap voor boter- en kaasbereiding, die voornamelijk in de goothoek had gestaan, bracht hij onder in een aanbouwtje, het zogenaamde achterhoekje. De lengte van de schuur is niet bekend.

Vierde bouwperiode, eind 18 e eeuw.

In 1723 ging de boerderij in eigendom over aan de familie Verhagen, die haar tot aan de afbraak in 1952 bewoonde. Leendert Verhagen die de boerderij in 1763 van zijn vader Jacob overnam begon aanvankelijk met 30 morgen bouwland. Het ging hem voor de wind zodat hij in de loop der jaren 26 morgen meer in eigendom had. In 1788 bewerkte hij 60 morgen in totaal.

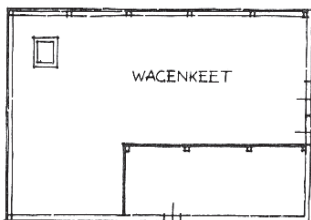
Evenals Aert Spruyt moet ook hij dus op een bepaald moment behoefte hebben gehad aan vergroting (afb. 6)

Afb.6
Plattegrond
4^e ver-
bouwing

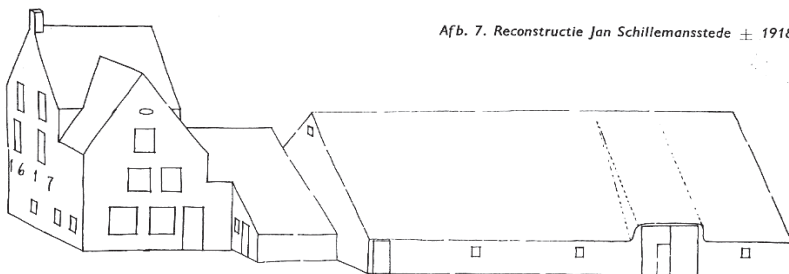
van de schuur die op 40 morgen was berekend. Hij deed dit door de westwand van de schuur opnieuw, nu ca. 2,35 meter, naar buiten te plaatsen. De lengte van deze schuur was 25 meter en de hoogte 9 meter.

In het woongedeelte bracht hij ook enige wijzigingen aan o.a. door in de voorkeuken en achterkamer gangwanden en een bedstedenwand aan te brengen. Tussen 1708 en 1719 werd in de achterhoek een karnmolen geplaatst. De wagenkeet werd ook al in de 18e eeuw genoemd terwijl een

zomerhuisje of blazer begin 19e eeuw gebouwd schijnt te zijn. Het bevatte een bakoven, stookgelegenheid en zolder. Eind 19e eeuw begin 20ste eeuw werd het bedrijf sterk ingekrompen, zodat de grote schuur overbodig

werd en in 1918 naar Alblasserdam werd verkocht. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd ze echter afgebroken. Gelukkig bleef de tekening van de schuur bewaard, zodat het mogelijk bleef zich een beeld te vormen van Jan Schillemansstede in haar volledige staat van de herenboerderij (afb.7). (Tekeningen vervaardigd door de bouwkundige dienst van het Openluchtmuseum te Arnhem)

Afb. 7. Reconstructie Jan Schillemansstede ± 1918.

***Dit alles is beschreven door
C. Th. Kokke, secretaris van de
stichting HistorischBoerderij-onderzoek.***

Binnenkort wordt er in Oud-Beijerland een nieuwe burgemeester geïnstalleerd. Zo ook in 1852 als Adrianus Vogelsang is benoemd, bedankt hij per brief de minister van Binnenlandse Zaken mr. J.R. Thorbecke.

V.

Zijne Excellentie,

Mij is het hart vol. Aan Uwe welwillendheid en goedheid ben ik zoo veel verplicht. Mijn gemoed is zoo vol dat ik schier de woorden moet zoeken om mijn dankbaar gevoel uit te drukken. Aan zoo vele bewijzen van toegenegenheid is die mijner benoeming tot burgemeester van Oud-Beijerland toegevoegd.

Dank, hartelijk dank, o ik ben er zóó innig erkentelijk voor. Uw naam staat in zegenend aandenken als met vlammen schrift geschreven in mijn geheugen. Ik zal mij beijveren te beantwoorden, zoo veel in mij is aan de goede verwachting. Innig ben ik voor de mij betoonde goedheid verplicht.

Te Oud-Beijerland geeft men mij blijken van hooge ingenomenheid. Algemeen is er de bevolking mede ingenomen. Ook de raadsleden.

Men had niet gedacht dat ik die benoeming wenschte en niet gehoord dat ik vroeg, waarom men andere vreemden liever had willen weeren. Niet gaarne hadden zij mijn Ambtgenoot te Nieuw-Beijerland gezien, die, zij zeiden, dat hij had te kennen

gegeven te vragen. In mijne tegenwoordige gemeente is men blijde en bedroefd, blijde om de eer mij te beurt gevallen, bedroefd om mijne verplaatsing met der woon, en waarlijk hare aanbiedingen treffen mij als bewijzen van éénstemmige gehechtheid in mij die bijna 25 jaren in haar midden woonde.

Zoo gaarne ware ik morgen ter audiëntie komen dank zeggen voor de mij gegunde onderscheiding, maar er is eene vergadering van burgemeesters belegd om te beoordeelen en voorloopig te scheppen, instructiën voor Secretaris en Ontvanger. Ik hoop en verblijd mij in het uitzigt dat bij het doen van eed, mij het voorregt eener persoonlijke ontmoeting zal gegund worden.

Dank nogmaals, hartelijken dank, Mijne erkentelijkheid en dankbaarheid, mijne gehechtheid en liefde zijn voor immer u en de uwen gewaarborgd. Ik gevoel dat ik mij niet naar mijnen wensch kan uitdrukken en was nimmer meer verlegen, woorden te vinden dan nu. Wil mij daarom toch gelooven met blijvende verknochttheid en innige hoogachting, van

Uwe Excellentie,
den toegewijden en dankbaren Dienaar

Heinenoord
16 Januarij 1852.

Vogelsang.

**...ook u kunt
geld verdienen
voor uw club,
vereniging
of ...!**

**Bent u lid van deze club of vereniging?
Dan kunt u de clubkas flink spekken!**

Koopt of verkoopt u een huis via makelaardij De Jong of laat u uw huis door ons taxeren, dan keren wij een bonus uit op de rekening van uw club, vereniging of ... van uw keuze. Deze bonus kan wel oplopen tot € 225,- per klant!

Kom voor meer informatie vrijblijvend langs bij één van onze vestigingen of kijk eens op onze website: www.makelaardijdejong.nl

**MAKELAARDIJ
DE JONG**

Makelaardij De Jong
West-Voorstraat 29
3262 JP Oud-Beyerland
Telefoon 0186-617555

Makelaardij De Jong
Langestraat 6
3295 BW 's Gravendeel
Telefoon 078-6736255

Aanwinsten:

Onze boekenkast is weer wat boeken rijker.

Els van Gemeren schonk de volgende boeken:

“Oud-Beijerland, na 1945, elke foto vertelt een verhaal.”

Uit de Hoekse Waard reeks:

“Huis en Haard”

“Opa en Oma”

“Eiland en water”

“Keuvelen en kakelen”

“Sport en Spel”

“Cultuur en recreatie”

Verder hebben we natuurlijk ook ons eigen nieuwe boek:

“Gas en electriciteit”, deel III uit de serie: Bedrijvigheid in ons dorp, aan ons archief toegevoegd.

Deze foto werd gemaakt net voordat Scheermansvliet werd afgebroken.